

РЕЗОЛЮЦІЯ

круглого столу

інтелектуалів/ок, молодіжних лідерів/ок і громадянських активістів/ок
«Відродження молодіжної політики»

ВМГО «Студентська республіка»

за підтримки

Українського молодіжного форуму

м. Київ

23 грудня 2021р.

Ми, учасники/ці круглого столу «Відродження молодіжної політики», констатуємо, що всупереч очікуванням на позитивні зміни, справжню відкритість і наповнення реальним змістом державної молодіжної політики, ми й надалі не просто спостерігаємо, а на собі відчуваємо відсутність комплексного і *прогресивного* державного бачення у роботі з молоддю, організованим молодіжним і дитячим рухом; відзначаємо високий рівень корупції та інших проблем, які останні роки перестали — на рівні й за участі державного керівництва, голосно й публічно — навіть піднімати й обговорювати.

Відновлюймо розмову! Без хейстпичу і цькування, не для хайпу, а спираючись на інтереси України та її молоді. Голос повинні мати всі, але особливо дослуховуватися треба до тих, хто важко, багато років активно працює на ниві молодіжної політики.

Переконані, що Україна має рухати прогрес у світі. Саме тут, у нас, має бути простір суперрозвитку для передових розробок і практик у царині роботи з дітьми та молоддю. Проте для початку необхідно розібратися з нагальними величезними проблемами.

Наразі ж, незважаючи на видимість «бурхливої діяльності», реальні проблеми молоді залишаються поза увагою держави. Бал править імітація, невелику кількість реального громадського активу (не плутати з заробітчанством на громадській діяльності) демотивують проявами корупції та ідеолого-політичного тиску. Окремою проблемою є залежність від іноземних грантів.

Все це викликає неоднозначну реакцію в інтелектуальному, громадському та молодіжному середовищах і потребує щонайменше обговорення лідер(к)ами молодіжного і громадського руху, експерт(к)ами в форматі відкритої публічної дискусії.

Тож рахуємо дану розмову як *першу* в започаткованій живій і виваженій **широкій дискусії** про **нову молодіжну політику** як про політику щодо Майбутнього.

Реагуючи на важливі виклики, інтелектуал(к)и, молоді лідер(к)и, громадянські активіст(к)и, обговоривши ситуацію, що склалася в сфері (державної) молодіжної політики, пропонують наступні шляхи виходу, які зараз є альтернативними, такими, які спрямовані до іна/інноваційності:

- змінити охоранительно-скрепний і копіювально-імітативний (досить карго-культу!) підхід до роботи, зокрема, Міністерства молоді та спорту України на іна/інноваційний і проактивний;
- трансформація профільного Міністерства молоді та спорту України у стратегічного значення *Міністерство майбутнього та молоді*, це міністерство має бути в центрі уваги всієї держави;
- без уваги до питань соціально-економічного становлення молоді говорити про успішне майбутнє держави взагалі не приходить — втім, це практично повністю видалено з державної оптики й інструментарію;
- припинити знесмислення і здрібніння, надмірну бюрократизацію громадянського суспільства і молодіжного руху зокрема;
- акцент — на реалізації інноваційного потенціалу молоді, новим соціальним героєм має бути людина, яка робить інтелектуально-творчий, інноваційний прорив;
- профільне Міністерство (не кажучи вже про відповідний Департамент) повинно бути медіатором молодіжної громадськості, чим воно ось уже кілька років як перестало бути: немає регулярних колективних зустрічей ані з міністром, ані з профільним заступником; конфлікти не лікуються за участі Міністерства, а навпаки розпалюються;
- припинити розмиття консолідуючої ролі всеукраїнських громадських структур;
- відновити практику реального громадянського контролю: громадськості треба не в рота чиновникам зазирати, а аналізувати, досліджувати і пропонувати, забезпечувати *глибокий моніторинг* використання коштів та *якості* програм і проєктів, їхнього *всеукраїнського рівня*;
- відновити практику щорічних парламентських слухань із молодіжних питань;
- зменшувати роль іноземного впливу (від кого б він не йшов);
- відновити соціальні ліфти для кадрових молодіжних активістів/ок, сприяти запровадженню відповідних кадрових шкіл, де б вчили не лише грамотному держуправлінню, але й мисленню, творчості, навичкам солідарності;
- гідне Майбутнє можливе лише в умовах свободи — практиці ідеолого-політичного переслідування має бути покладений край, вона має бути рішуче засуджена, а апелювання до патріотизму (наявний перекис у національно-патріотичному вихованні) не повинно бути прикриттям для такої лексики і дій;
- запуск Ради з питань майбутнього і молоді при Президентові України не для лобізму чиновницьких і комерційних схем, де-факто покриття корупційних явищ, а для торування України по шляху прогресу і модернізації, забезпечення позитивно-лідерської, проривної ролі України в світі, вирішення соціальних проблем молоді та функціонування майданчику для громадянського діалогу;
- після початку наведення порядку — збільшення фінансування проєктів і програм молодіжного і дитячого руху, які цікаві молоді й дітям, сприяють «зшиванню», «зростанню» України на основі універсальних гуманістичних (європейських) цінностей.

Якщо ставити другорядні задачі, як зараз, ми завжди будемо позаду!